

PRESSMEDDELANDE nr 79/26

Luxemburg den 4 juni 2026

Domstolens dom i mål C-147/24 | [Safi] ¹

Modern till en underårig unionsmedborgare kan ha rätt till härledd uppehållsrätt i den medlemsstat där hon bor tillsammans med sin son och i vilken sonen är medborgare, även om hon redan har uppehållsrätt i en annan medlemsstat

En marockansk mor är bosatt i Nederländerna tillsammans med sin make, som är nederländsk och marockansk medborgare, och deras underåriga son, som är nederländsk medborgare. Modern skulle vilja ha härledd uppehållsrätt i Nederländerna för att kunna fortsätta att bo tillsammans med sitt barn, som är unionsmedborgare. Hennes ansökan avslås med motiveringen att hon redan har uppehållsrätt i Spanien och att hennes underåriga barn skulle kunna följa med henne till den medlemsstaten. EU-domstolen framhåller emellertid betydelsen av rätten till respekt för det familjeliv som barnet för närvarande har med sina båda föräldrar, som han är beroende av, i Nederländerna. Det finns nämligen en konkret risk för att barnet skiljs från sin far, om denne inte erhåller rätt att uppehålla sig i Spanien. Om så är fallet bör modern beviljas härledd uppehållsrätt i Nederländerna. Hon bör även beviljas en sådan rätt om det konstateras att en flytt till Spanien strider mot barnets bästa.

V, som är marockansk medborgare, uppehöll sig lagligt och arbetade i Spanien från år 1999 till år 2014. Sedan hon gifte sig år 2014 är hon bosatt i Nederländerna tillsammans med sin make som är född där och har nederländskt och marockanskt medborgarskap. Deras äktenskap har förts in i folkbokföringsregistret i den nederländska kommun där de är bosatta. V innehar emellertid inte något uppehållstillstånd i Nederländerna. År 2015 föddes deras son. Han är nederländsk medborgare och makarna har gemensam vårdnad om honom. V:s make uppbär inte någon förvärvsinkomst på grund av sitt hälsotillstånd och är av samma skäl delvis befriad från skyldigheten att arbeta. Han uppbär däremot försörjningsstöd.

År 2020 ingav V en ansökan om härledd uppehållsrätt i Nederländerna. År 2021 beslutade de nederländska myndigheterna att avslå hennes ansökan då de bedömde att hon hade uppehållsrätt i Spanien. Dessutom förelade dessa myndigheter henne att ofördröjligen bege sig till Spanien och således att lämna Nederländerna. V överklagade detta beslut till Rechtbank Den Haag (Domstolen i Haag, Nederländerna), som slog fast att det föreligger ett beroendeförhållande mellan V och hennes underåriga barn, som är unionsmedborgare, och beslutade att inge en begäran om förhandsavgörande till EU-domstolen.

EU-domstolen erinrar i sin dom inledningsvis om att för det fall att V inte längre har uppehållsrätt i Spanien så är de nederländska myndigheterna skyldiga att bevilja henne härledd uppehållsrätt i Nederländerna, med anledning av detta beroendeförhållande. Om sådan uppehållsrätt nekades V, så skulle hennes underåriga barn, som är unionsmedborgare vara tvunget att följa med sin mor och lämna EU. En sådan avresa skulle leda till att barnet berövades möjligheten att faktiskt åtnjuta kärnan i de rättigheter som följer av ställningen som unionsmedborgare.

Vidare framhåller domstolen att för det fall att V fortfarande har uppehållsrätt i Spanien kan inte den omständigheten i sig utesluta möjligheten för V att åtnjuta en härledd uppehållsrätt i Nederländerna. Om V nekades sådan uppehållsrätt, skulle hennes barn vara tvunget att följa med henne till Spanien och således att lämna Nederländerna, där han är bosatt och där han är medborgare, vilket skulle kunna kränka vissa av hans grundläggande rättigheter.

I detta sammanhang understryker domstolen betydelsen av rätten till respekt för det familjeliv som barnet för närvarande har med sina båda föräldrar, som han är beroende av, i Nederländerna. Det finns nämligen en konkret risk för att familjelivet inte kan fortsätta i Spanien och att barnet skiljs från sin far, om denne inte erhåller rätt att varaktigt uppehålla sig i det landet. Under dessa omständigheter, och med förbehåll för den prövning som det ankommer på den nederländska domstolen att göra, konstaterar EU-domstolen att V bör beviljas härledd uppehållsrätt i Nederländerna, då beslutet att neka henne sådan uppehållsrätt skulle inverka menligt på familjesammanhållningen. Det skulle nämligen frånta barnet den möjlighet som han sedan födseln har åtnjutit att regelbundet upprätthålla ett personligt förhållande till och regelbundna kontakter med båda föräldrarna

Den nederländska domstolen måste även bedöma om en påtvingad flytt för barnet till Spanien skulle kunna strida mot barnets bästa. I förevarande fall talar barnet inte spanska utan endast nederländska. Barnet talade inte heller fram till fem års ålder och har tal- och språksvårigheter, vilket har föranlett att barnet har specialundervisning i Nederländerna som är avsedd för elever i behov av särskilt stöd. Om nämnda domstol kommer fram till att en flytt till Spanien skulle strida mot barnets bästa, bör V beviljas härledd uppehållsrätt i Nederländerna även av det skälet.

PÅPEKANDE: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. Domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

[Domen i fulltext och eventuellt en resumé](#) av domen publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Bilder från uppläsningen av domen finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106.

Håll dig uppdaterad!

¹ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.